

3. W porozumieniach zawieranych stosownie do przepisów ust. 1 i 2 należy:

- 1) określić cele zużycia, na które należy ograniczyć lub zaprzestać używania wyrobów rozdzielanych,
- 2) wskazać zasady racjonalnego wykorzystania wyrobów rozdzielanych,
- 3) określić możliwości zastępowania wyrobów rozdzielanych innymi, bardziej dostępnymi wyrobami, ze wskazaniem źródła ich nabycia,
- 4) ustalić, w jakich wypadkach dostawcy wyrobów rozdzielanych mogą uzależniać ich sprzedaż od wskazania przez kupującego celu, na jaki wyrób jest przeznaczony, lub odmówić sprzedaży, jeżeli wyroby miałyby być stosowane niezgodnie z zawartym porozumieniem.

4. Nie można zakazać lub ograniczyć stosowania wyrobów, jeżeli ich użycie jest ustanowione Polską Normą lub innymi przepisami, wydanymi przez właściwe organy, albo wynika z umów i porozumień międzynarodowych.

5. Porozumienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być aktualizowane w miarę zmian zachodzących w sferze produkcji, obrotu i zużycia wyrobów rozdzielanych.

§ 22. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o ministrach rozdzielających, należy przez to rozumieć także kierowników urzędów centralnych, którym stosownie do przepisu § 2 ust. 1 powierzono rozdzielnictwo określonych wyrobów.

§ 23. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 kwietnia 1963 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 34, poz. 172, z 1964 r. Nr 73, poz. 343, z 1965 r. Nr 64, poz. 355, z 1966 r. Nr 57, poz. 276 oraz z 1973 r. Nr 36, poz. 218),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie bilansowania i rozdzielnictwa materiałów (Monitor Polski Nr 52, poz. 407).

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1979 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: T. Wrzaszczyk

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1979 r.

w sprawie szczegółowych zasad udzielania i kontroli dotacji przedmiotowych.

Na podstawie § 6 ust. 3 i 4 oraz § 11 uchwały nr 188 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1978 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 39, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwale bez bliższego określenia — rozumie się przez to uchwałę nr 188 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1978 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 39, poz. 151),
- 2) ministerstwach — rozumie się przez to również urzędy centralne, centralne związki spółdzielni i Związek Spółdzielni Inwalidów,
- 3) okręgowym zarządzie — rozumie się przez to okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej albo zamiejscowy wydział dochodów państwa.

2. Przepisy zarządzenia dotyczące przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrom stosuje się odpowiednio do:

- 1) zakładów centralnych związków spółdzielni i Związku Spółdzielni Inwalidów, prowadzonych według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,
- 2) central zjednoczeń — gdy dotacja przedmiotowa udzielana jest zjednoczeniu (§ 7 pkt 1 uchwały).

§ 2. 1. Właściwi ministrowie przedstawiają Ministrowi Finansów w ciągu I kwartału każdego roku projekty tabel stawek dotacji przedmiotowych na artykuły sprzedawane przez podległe im i nadzorowane przedsiębiorstwa.

2. Projekt tabeli powinien obejmować:

- 1) stawki dotacji przewidziane do ustalenia przez Ministra Finansów (§ 6 ust. 1 i 2 uchwały),
- 2) stawki dotacji, określone w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa, co do których nie przewiduje się różnicowania w trybie przewidzianym w § 6 ust. 2 uchwały.

3. Stawki dotacji przedmiotowych proponowane w projekcie tabeli powinny być odpowiednio niższe od określonych w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa bądź od wynikających z kwot dotacji określonych w tej uchwale, jeżeli nastąpiły zmiany wielkości przyjętych przy opracowywaniu projektu budżetu Państwa, spowodowane między innymi wynikami gospodarowania w roku poprzednim.

4. W uzasadnieniu projektu tabeli należy podać co do każdej grupy artykułów (podgrupy artykułów, grupy asortymentowej, artykułu), na którą proponuje się odrębną stawkę dotacji:

- 1) w odniesieniu do stawki procentowej — wartość sprzedaży w cenach zbytu i w cenach wyjściowych oraz koszt własny,
- 2) w odniesieniu do stawki kwotowej — wielkość sprzedaży oraz dane wymienione w pkt 1,
- 3) w odniesieniu do stawki określonej jako różnica cen — wartość sprzedaży i wartość zakupu oraz kwoty marż handlowych, prowizji, narzutów i ryczałtów, należnych przedsiębiorstwom dotowanym.

Dane te powinny dotyczyć roku, na który ustalane są stawki dotacji (wielkości planowane na ten rok), oraz ro-

ku poprzedniego (wielkości rzeczywistego wykonania oraz wielkości doprowadzone do warunków porównywalnych z planowanymi na rok, na który są ustalane stawki dotacji).

5. Informacje określone w ust. 4 należy podać również co do grup artykułów (podgrup artykułów, grup asortymentowych, artykułów) nie wyodrębnionych w projektowanej tabeli:

- 1) na które w roku poprzednim obowiązywały odrębne stawki dotacji, określone w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa lub w decyzjach Ministra Finansów, albo
- 2) które Minister Finansów zakwalifikował w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedniego do wyodrębnienia przy ustalaniu stawek.

6. Do czasu zatwierdzenia przez Ministra Finansów tabeli stawek dotacji przedmiotowych mogą być stosowane zaliczkowo stawki obowiązujące w roku poprzednim.

§ 3. 1. Wnioski w sprawie udzielenia dotacji przedmiotowej i ustalenia stawki tej dotacji oraz w sprawie zmiany obowiązującej stawki dotacji w wypadkach określonych w § 8 uchwały powinny być przedstawione w terminie 3 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji o zmianie cen, stawek, taryf, plac lub receptur, uzasadniających te wnioski.

2. Kopie wniosków w sprawach, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały, powinny być przesyłane równocześnie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

3. W razie podwyższenia ceny zbytu dotowanego artykułu, do czasu wydania przez Ministra Finansów decyzji, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 2 lit. a) i ust. 3 uchwały, kwota dotacji, należna przedsiębiorstwu na podstawie stawki obowiązującej przed zmianą tej ceny, ulega pomniejszeniu o kwotę odpowiadającą różnicy między ceną nową a ceną dotychczasową.

§ 4. 1. Upoważnia się naczelnych dyrektorów zjednoczeń do różnicowania ustalonych stawek dotacji przedmiotowych:

- 1) dla podgrup artykułów, grup asortymentowych i poszczególnych artykułów,
- 2) dla poszczególnych przedsiębiorstw.

2. Uprawnienie naczelnego dyrektora zjednoczenia do różnicowania stawek dotacji ustalonych w okresie do dnia 30 kwietnia wygasa z dniem 31 maja, a stawek ustalonych w okresie późniejszym — w ciągu 30 dni od daty wydania decyzji ustalającej te stawki.

3. Średnia ważona stawek dotacji zróżnicowanych stosownie do ust. 1, obliczona w stosunku do planowanej sprzedaży dotowanych artykułów, nie może być wyższa od stawki podlegającej różnicowaniu.

4. Jeżeli średnia ważona stawek zróżnicowanych, obliczona w stosunku do przewidywanego wykonania planu sprzedaży dotowanych artykułów, uwzględniającego wyniki gospodarowania w pierwszym półroczu, jest wyższa od stawki podlegającej różnicowaniu, naczelnym dyrektorem zjednoczenia obowiązany jest obniżyć odpowiednio stawki zróżnicowane w terminie do dnia 30 września.

5. Zawiadomienia o dokonanych różnicowaniu stawek dotacji powinny być przesyłane w terminie 7 dni od daty wydania decyzji w tej sprawie. W zawiadomieniach przesyłanych Ministrowi Finansów, właściwemu ministrowi i okręgowemu zarządowi właściwemu dla centrali zjedno-

czenia należy wykazywać również kwoty dotacji należne za rok bieżący przy stawkach podlegających różnicowaniu oraz przy stawkach zróżnicowanych.

6. Średnią ważoną stawek zróżnicowanych (ust. 3 i 4) oraz kwoty należnych dotacji (ust. 5) oblicza się na okres roczny bądź na okres obowiązywania tych stawek, jeśli jest on krótszy od okresu rocznego.

§ 5. 1. Ministrowie przedstawiają wnioski w sprawie obniżenia przez Ministra Finansów stawek dotacji przedmiotowych:

- 1) stosownie do zadań wytyczonych w resortowych programach ograniczenia deficytowości działalności gospodarczej — w terminie do dnia 15 kwietnia, jeżeli zadania te nie zostały uwzględnione w projektach tabel stawek dotacji przedmiotowych przedstawionych stosownie do przepisów § 2,
- 2) stosownie do wyników analiz za pierwsze półrocze — w terminie do dnia 25 sierpnia.

2. Ministrowie i naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń obniżają stawki dotacji przedmiotowych, ustalone w trybie określonym w § 6 ust. 3 i 4 uchwały:

- 1) na podstawie zadań wytyczonych w programach ograniczenia deficytowości działalności gospodarczej — w terminie do dnia 31 maja,
- 2) na podstawie wyników analiz za pierwsze półrocze — w terminie do dnia 30 września.

3. Do decyzji wydanych przez naczelnych dyrektorów zjednoczeń w sprawach, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisu § 4 ust. 2.

§ 6. Wnioski, projekty, uzasadnienia, informacje i zawiadomienia, o których mowa w § 2 ust. 1, 4 i 5, § 3 ust. 1, § 4 ust. 5 i § 5, powinny być przedstawione Ministrowi Finansów w 2 egzemplarzach.

§ 7. 1. Dotacje przedmiotowe limitowane udzielane są w granicach kredytów budżetowych otwartych na ten cel przez właściwych ministrów dla zjednoczenia lub przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio ministrowi.

2. Przedsiębiorstwo zgrupowane w zjednoczeniu przedstawia centrali zjednoczenia w ciągu 10 dni po upływie każdego miesiąca rozliczenie należnych dotacji za okres od początku roku do końca minionego miesiąca, przysyłając 1 egzemplarz tego rozliczenia do wiadomości okręgowemu zarządowi właściwemu dla przedsiębiorstwa.

3. Centrala zjednoczenia sprawdza prawidłowość przedstawionego rozliczenia i wypłaca przedsiębiorstwu, z rachunku wydatków budżetowych zjednoczenia, należną kwotę dotacji, w terminie do dnia 15 po upływie miesiąca rozliczeniowego.

4. Przedsiębiorstwo podległe bezpośrednio ministrowi sporządza w ciągu 15 dni po upływie każdego miesiąca rozliczenie należnych dotacji za okres od początku roku do końca minionego miesiąca, przysyłając jeden egzemplarz tego rozliczenia do wiadomości właściwemu okręgowemu zarządowi, i pobiera wykazaną w tym rozliczeniu kwotę dotacji z rachunku wydatków budżetowych przedsiębiorstwa.

5. Rozliczenie obejmujące okres do końca miesiąca grudnia jest jednocześnie rozliczeniem za okres całego roku.

§ 8. 1. Dotacje przedmiotowe nie limitowane rozliczane są bez otwarcia kredytów budżetowych.

2. Przedsiębiorstwo przesyła:

- 1) właściwemu oddziałowi Narodowego Banku Polskiego w ciągu 10 dni po upływie każdego miesiąca — rozliczenie należnych dotacji za okres od początku roku do końca minionego miesiąca wraz z poleceniem pobrania (K 402 i K 403) kwoty wynikającej z rozliczenia,
- 2) właściwemu okręgowemu zarządowi w ciągu 10 dni po upływie każdego kwartału — kopię rozliczenia należnych dotacji za okres od początku roku do końca minionego kwartału.

3. Oddział Narodowego Banku Polskiego w terminie do dnia 15 po upływie miesiąca rozliczeniowego uznaje rachunek przedsiębiorstwa i obciąża wskazany w poleceniu pobrania rachunek wydatków budżetowych zjednoczenia, przysyłając jednocześnie centrali zjednoczenia otrzymane od przedsiębiorstwa rozliczenie należnych dotacji.

4. Centrala zjednoczenia sprawdza prawidłowość rozliczenia przedstawionego przez przedsiębiorstwo w terminie do końca miesiąca, w którym to rozliczenie zostało złożone.

5. Przepisy § 7 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Rozliczenia dotacji, o których mowa w § 7 ust. 2 i 4 oraz w § 8 ust. 2, są sporządzane:

- 1) w zakresie artykułów, na które ustalono procentowe lub kwotowe stawki dotacji — na formularzu Min. Fin. nr 2099,
- 2) w zakresie artykułów, na które stawki dotacji określono jako różnicę cen — na formularzu Min. Fin. nr 2097.

2. W rozliczeniach dotacji przedmiotowych powinny być wyodrębnione grupy artykułów (podgrupy artykułów, grupy asortymentowe, artykuły), wymienione w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa bądź w decyzjach Ministra Finansów, określających stawki dotacji.

§ 10. 1. Jeżeli:

- 1) artykuł, na który udzielono dotacji, został zwrócony dostawcy,
- 2) nastąpiła inna korekta wartości lub wielkości sprzedaży za okres, za który dokonano rozliczenia należnych dotacji, m.in. w wyniku sprawdzenia rozliczenia przez centralę zjednoczenia,
- 3) ujawniono, że przy obliczaniu kwoty pobranych dotacji zastosowano niewłaściwe stawki lub że pobrano dotacje na artykuły nie objęte dotowaniem,
- 4) dokonano zmiany stawki dotacji za okres, za który dotacje zostały już rozliczone,

przedsiębiorstwo dokonuje odpowiedniej korekty kwot należnych dotacji w rozliczeniu za miesiąc, w którym powstały okoliczności uzasadniające tę korektę.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli okoliczności uzasadniające korektę kwot należnych dotacji powstały po dokonaniu rozliczenia za miesiąc grudzień roku, w którym te dotacje zostały pobrane. W tym wypadku przedsiębiorstwo dokonuje zwrotu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie, przy czym dotacje te podlegają przekazaniu:

- 1) w okresie przed ustalonym terminem złożenia rocznego sprawozdania finansowego za dany rok — na zmniejszenie wydatków budżetowych zjednoczenia (przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio ministrowi) w roku bieżącym,
- 2) w okresie późniejszym — na rachunek dochodów budżetu centralnego we właściwym okręgowym zarządzie.

3. Przekazanie przez przedsiębiorstwo do budżetu Państwa kwoty dotacji pobranej w nadmiernej wysokości w wypadku, o którym mowa w § 10 ust. 4 uchwały, powinno nastąpić w terminie do dnia 15 lutego następnego roku. Przepisy ust. 2 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przedsiębiorstwa uiszczają na rachunek dochodów budżetu centralnego we właściwym okręgowym zarządzie odsetki za zwłokę od kwot dotacji pobranych w nadmiernej wysokości od dnia, w którym została pobrana dotacja, z tym zastrzeżeniem, że:

- 1) w razie wystąpienia okoliczności uzasadniających zmniejszenie kwot należnych dotacji, określonych w ust. 1 pkt 1 i 4, odsetki za zwłokę uiszczane są od dnia 16 miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpiły te okoliczności,
- 2) w wypadku określonym w ust. 3 odsetki za zwłokę uiszczane są od dnia 16 lutego następnego roku.

§ 11. 1. Centrale zjednoczeń (przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrom) przedstawiają ministerstwu i w odpisie właściwemu okręgowemu zarządowi, w terminach przewidzianych dla sprawozdawczości budżetowej, półroczne i roczne sprawozdania z otrzymanych dotacji, sporządzane:

- 1) w zakresie dotyczącym artykułów, na które ustalono procentowe lub kwotowe stawki dotacji — na formularzu Min. Fin. nr 2099,
- 2) w zakresie dotyczącym artykułów, na które stawki dotacji określono jako różnicę cen — na formularzu Min. Fin. nr 2097.

2. Ministerstwa opracowują zbiorcze sprawozdania z otrzymanych dotacji na formularzach Min. Fin. nr 2097 i nr 2099 i dołączają je do sporządzonych sprawozdań budżetowych.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa otrzymujące dotacje przedmiotowe są obowiązane:

- 1) prowadzić w celu rozliczania dotacji ewidencję (księgową lub pozaksięgową) w sposób umożliwiający określanie wartości, a w razie potrzeby również wielkości sprzedaży oraz kosztów własnych artykułów, na które ustalono odrębne stawki dotacji, i kwot należnych dotacji,
- 2) sporządzać wynikowe kalkulacje kosztów własnych tych artykułów za okresy półroczne.

2. Zjednoczenia są obowiązane sporządzać wynikowe kalkulacje średniego kosztu własnego artykułów, na które ustalono odrębne stawki dotacji, oraz sprawozdania z rentowności wyrobów (grup wyrobów), określone w instrukcjach Głównego Urzędu Statystycznego i Ministerstwa Finansów w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej.

§ 13. 1. Okręgowe zarządy dokonują w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach kontroli:

- 1) prawidłowości rozliczeń z tytułu dotacji przedmiotowych,
- 2) zasadności ustalonych stawek dotacji,
- 3) prawidłowości kalkulacji kosztów artykułów, na które pobierane są dotacje, oraz prawidłowości sprawozdań z rentowności wyrobów (grup wyrobów),
- 4) prawidłowości półrocznych i rocznych sprawozdań z otrzymanych dotacji.

2. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli, że przedsiębiorstwo pobrało dotację w nadmiernej wysokości, dyrektor okręgowego zarządu wydaje decyzje o zwrocie nadmiernie pobranej kwoty wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

3. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli, że obowiązująca stawka dotacji wymaga obniżenia z przyczyn określonych w § 8 ust. 1 pkt 2, § 9 ust. 2 i § 10 ust. 2 uchwały lub w § 4 ust. 3 i 4 oraz § 5 ust. 1 i 2 zarządzenia, dyrektor okręgowego zarządu zawiadamia o tym naczelnego dyrektora zjednoczenia (dyrektora przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio ministrowi) i Ministerstwo Finansów.

4. Jeżeli stawkę dotacji, o której mowa w ust. 3, ustalił naczelnny dyrektor zjednoczenia, obowiązany jest on dokonać w ciągu 30 dni od daty tego zawiadomienia odpowiedniego obniżenia tej stawki bądź zawiadomić w tym terminie Ministra Finansów, właściwego ministra i dyrektora okręgowego zarządu o przyczynach, dla których nie dokonał obniżenia stawki dotacji.

§ 14. 1. Organ resortowej kontroli gospodarczej lub bank finansujący, który stwierdzi w wyniku kontroli, że:

- 1) przedsiębiorstwo pobrało dotację w nadmiernej wysokości,

- 2) obowiązująca stawka dotacji wymaga obniżenia z przyczyn określonych w § 8 ust. 1 pkt 2, § 9 ust. 2 i § 10 ust. 2 uchwały lub w § 4 ust. 3 i 4 oraz § 5 ust. 1 i 2 zarządzenia,

- 3) przedsiębiorstwo lub centrala zjednoczenia sporządziły nieprawidłowo kalkulację kosztów artykułów, na które pobierane są dotacje, lub sprawozdanie z rentowności wyrobów (grup wyrobów),

- 4) centrala zjednoczenia lub przedsiębiorstwo podległe bezpośrednio ministrowi sporządziły nieprawidłowo półroczne lub roczne sprawozdanie z otrzymanych dotacji,

zawiadamia o tym, w terminie 10 dni od dnia zakończenia kontroli, dyrektora okręgowego zarządu właściwego dla przedsiębiorstwa (centrali zjednoczenia), w którym przeprowadzono kontrolę.

2. Przepisy § 13 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1970 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania i kontroli dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 304).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do dotacji przedmiotowych należnych za okres od dnia 1 stycznia 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIALOWEJ

z dnia 29 stycznia 1979 r.

w sprawie kryteriów zaliczania inwestycji do inwestycji modernizacyjnych w jednostkach handlu wewnętrznego zaopatrzeniowego.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 181 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1977 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji modernizacyjnych (Monitor Polski Nr 36, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do handlowych jednostek obrotu towarowego gospodarki społecznej, których działalność podstawowa jest zaliczona w obowiązującej klasyfikacji Głównego Urzędu Statystycznego do gałęzi „handel wewnętrzny zaopatrzeniowy“.

2. W jednostkach, o których mowa w ust. 1, do inwestycji modernizacyjnych zalicza się inwestycje odpowiadające kryteriom określonym w załączniku do zarządzenia.

§ 2. W jednostkach organizacyjnych, które niezależnie od działalności handlowej prowadzą działalność w dziale „przemysł“, przy kwalifikowaniu inwestycji obowiązują kryteria ustalone w zarządzeniu nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1977 r. w sprawie kryteriów i podziału inwestycji modernizacyjnych w przemyśle (Monitor Polski Nr 36, poz. 183), a w jednostkach prowadzących działalność w innych gałęziach obowiązują odpowiednie kryteria ustalone przez ministrów, którzy te gałęzie koordynują.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materialowej: *E. Szyr*

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Materialowej z dnia 29 stycznia 1979 r. (poz. 43).

KRYTERIA ZALICZANIA INWESTYCJI DO INWESTYCJI MODERNIZACYJNYCH ORAZ ICH PODZIAŁU W JEDNOSTKACH HANDLU WEWNĘTRZNEGO ZAOPATRZENIOWEGO

§ 1. 1. Przez inwestycje modernizacyjne w istniejących obiektach przedsiębiorstw jedno- i wielozakładowych, których podstawowa działalność została zaliczona do gałęzi „handel wewnętrzny zaopatrzeniowy“, należy rozumieć przedsięwzięcia (zadania inwestycyjne) podejmowane w celu podniesienia technicznego i ekonomicznego poziomu obrotu towarowego oraz poprawy efektywności gospodarowania w drodze unowocześnienia wyposażenia technologicznego i pomocniczego w ramach posiadanej powierzchni handlowej i magazynowej.

2. Pod względem struktury rzeczowej inwestycje modernizacyjne powinny w zasadzie polegać na zakupach lub odpłatnym przemieszczeniu z innych jednostek gospodarczych maszyn, urządzeń, aparatury, środków transportowych i innych składników wyposażenia technologicznego i usługowo-pomocniczego wraz z niezbędnymi w tym zakresie robotami budowlano-montażowymi, w celu zastąpienia (odtworzenia) jednostek wycofywanych z eksploatacji na skutek zużycia fizycznego lub ekonomicznego bądź w celu uzupełnienia posiadanej wyposażenia w ramach